

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

1 серпня 2018 року
№ 30 (69)

Повняться засіки

Аграрії Дніпропетровщини зібрали вже понад два мільйона тонн ранніх зернових. За сприятливої погоди жнива в області мають закінчитися найближчим часом.

Про це повідомили в управлінні агропромислового розвитку Дніпропетровської ОДА.

Станом на 30 липня, як повідомляє прес-служба Мінагрополітики, в Україні вже зібрали 22,4 млн. тонн ранніх зернових та зернобобових культур з 7,0 млн. га (70% до прогнозу) при врожайності 32,2 ц/га.

Зокрема, намолочено: озимої пшениці – 17,0 млн. тонн з 4,9 млн. га (76%) при врожайності 34,8 ц/га; ярої пшениці – 54,4 тис. тонн з 22,7 тис. га (12%) при врожайності 23,9 ц/га; озимого ячменю – 3 млн. тонн з 850,5 тис. га (97%) при врожайності 34,9 ц/га; ярого ячменю – 1,6 млн. тонн з 793 тис. га (49%) при врожайності 20,8 ц/га; гороху – 590,5 тис. тонн з 342,4 тис. га (79%) при врожайності 17,2 ц/га; жита – 86 тис. тонн з 36 тис. га (24%) прогнозу при врожайності 24,2 ц/га; вівса – 25,6 тис. тонн з 14,3 тис. га (7%) при врожайності 17,9 ц/га.

Рейдери знову вийшли на «полювання»

Нещодавно відбулося засідання суду щодо розгляду уже третьої справи проти Миколи Трибиненка – власника господарства «Нива-2010» у селі Бережинка на Кіровоградщині.

Раніше Кіровоградська прокуратура оголосила Миколі Трибиненку підозру стосовно розпаювання підприємства у 2010 р. та ще одну - щодо заволодіння земельною ділянкою, яку той

за договором обміну отримав у 2013 р.

«Проти Миколи Павловича завели вже дві кримінальні справи, а днями ми дізналися, що проти нього сфабрикували ще третю. Буквально три дні тому слідчий, який порушив цю справу, намагався через суд накласти арешт на наше майно і врожай. Суд відмовив йому і тільки тоді ми вже побачили у реєстрі рішення суду й дізналися про цю справу», – розповів син, він же співвласник, Олег Трибиненко.

Фермери переконані, що рейде-

ри знову хочуть незаконним шляхом відібрати господарство.

Олег Трибиненко додав, що суд переніс апеляцію у новій справі на початок серпня і що родина розраховує на справедливе й адекватне рішення суду.

«Щодо тих справ, які були у нас раніше і які ми подавали у адміністративний суд, - про визнання договору дарування господарства недійсним, то на даний момент вони знаходяться у Вищій раді правосуддя. Тобто, якщо справа з місця не зрушить, то далі вже

тільки Європейський суд», - додав фермер.

Співвласник господарства також додав, що до 26 липня проти жодної особи, які були причетні до рейдерського захоплення «Ниви-2010», не було відкрито кримінальних проваджень та не вручено підозр за фактами злочину.

Нагадаємо, підприємство «Нива-2010» у червні 2017 р. зазнало першої рейдерської атаки. Відтоді Микола Трибиненко та вся його родина веде антирейдерську боротьбу.

Подвиг земляка

ВІН НЕ ПОВЕРНУВСЯ З АТАКИ

Дивись на знімок, і чуєш його голос, долітає він з давньої нині уже війни якимось спалахом мужнього патріотичного подвигу: «Вперед за Батьківщину! За мною! Ура!» І зведуться за ним бійці-побратими, котрі поруч припали до трави, кинуться у бій з ворогом. І першим, як сьогодні достеменно відомо, упаде, скошений кулею, політрук. Та збереже фотокамера – так справедливо розпорядилася доля --його мить відваги для вічності, для усіх, хто живе і житиме потім, для світлої пам'яті поколінь про радянських героїв тієї війни, яка для планети була Другою світовою, а для жителів однієї шостої її суші Великою Вітчизняною.

Читайте - стор. 4, 5

Аgroсектор

На минулому тижні у Дніпропетровській обласній раді відбувся круглий стіл з розвитку підприємництва у сфері вівчарства, що був організований КП «Центр підтримки малого та середнього бізнесу» Дніпропетровської обласної ради» спільно з депутатською комісією облради з питань підприємництва, переробної промисловості, торговельного та побутового обслуговування.

Обрії вівчарської галузі

Одним з пріоритетних напрямків розвитку Дніпропетровщини є вітчизняне виробництво, малий та середній бізнес. Це безпосередньо стосується і традиційної галузі тваринництва, зокрема вівчарства і козівництва.

Як зазначається, сьогодні попит на власне виробництво стрімко зростає, адже стало популярним здорове харчування на основі овечого і козячого молока, зріс попит на якісні еко-сири. Втім, для самих фермерів така тенденція лише збільшила витрати на виробництво. Зараз вони працюють на власному «ентузіазмі». Зараз в Україні залишилось

лише 10% овець, якщо порівнювати із тією кількістю, яка була наприкінці 80-х-початку 90-х років минулого століття. Власники овечих ферм продають тварин, а вівчарство зникає.

Для того, аби покращити стан галузі і допомогти вітчизняному виробникові в обласній раді зібралися за круглим столом представники влади та профільних громадських організацій. Фермери регіону, представники тваринницьких господарств виступили зі своїми напрацюваннями, побажаннями і поділились практичним баченням проблеми.

Усі присутні обговорили питан-

ня, які гальмують розвиток тваринництва Придніпров'я, а також шляхи вирішення цієї проблеми.

Голова постійної комісії з питань підприємництва, переробної промисловості, торговельного та побутового обслуговування Александр Галаган зазначив, що завдання, яке стоїть перед галуззю, не можна вирішити за один рік. Тож потрібно підготувати детальний план дій, яким буде доповнено обласну програму Інтенсифікації малого і середнього бізнесу на 2018-2020 роки. Також буде розглянуто питання з приводу допомоги кредитування фермерів.

Проекти

ФАО супроти деградації ґрунтів

ФАО (Продовольча та сільськогосподарська організація ООН) боротиметься з деградацією ґрунтів в Україні. Про це повідомили в ході семінару в рамках виставки «Агропорт Південь», що пройшов у Херсоні 26-28 липня.

В Україні проблемою №1, що викликає деградацію ґрунтів, фахівці ФАО назвали зниження компенсації вивезення поживних речовин. Водночас вони відзначали важливість таких проблем, як розораність, яка, наприклад, у Херсонській області становить 81%, та випалювання стерні, яке вони назвали варварським, що заважає накопиченню гумусу.

ФАО настільки серйозно перейнялася проблемою деградації ґрунтів в Україні, що почала 3-річний проект з пошуку рішень з ліквідації її наслідків. І реалізовуватиметься він переважно на Півдні. Так, на дослідній станції в Великих Клинах на Херсонщині буде закладено дослід з відновлення опустелених ґрунтів. На іншій дослідній станції в Херсонській області, у Брилівці, буде закладено експеримент з лісосмугами.

Також проект має на меті розробити пакет рекомендацій з удосконалення законодавства. Адже те, що найближчим часом лісосмуги перейдуть у власність ОТГ, фахівці ФАО назвали не найкращим рішенням: вони побоюються, що на Півдні мешканці просто виріжуть їх на дрова. Тому представники ФАО визнали необхідність пошуку ефективних рішень, які враховували б і інтереси місцевих мешканців, і природоохоронні аспекти.

Кінець липня приніс ще дві великі втрати в неоголошеній війні на Донбасі – на Луганському напрямку загинули Артур Безсмертний, громадянин Латвії, воїн 72-ї Окремої механізованої бригади імені Чорних запорожців, та його бойовий командир Іван Войтенко. Шлях на війну у них був різним, але війна поєднала їх навіки. У 2015-му 30-річний Артур приїхав у степову Прядивку Царичанського району, щоб побачитися з великою українською ріднею, навідати могилу батька, Анатолія Дмитровича. Та коли зрозумів, що Московія, давній ворог Латвії і України, вкотре дала своїм одурманеним ордам зброю і підступно послала в наступ, його український ген переміг. Артур часто пояснював побратимам:

«Ронін» – воїн за справедливість»

Відтак це розкидане вздовж однойменної степової річки село стало для латвійської родини Безсмертних ще більш рідним. Під час приїзду до нього Артур зупинявся у двоюрідного брата Юрія Майного, допомагав родині у домашньому господарстві. Три роки тому саме з Прядивки пішов захищати свій рідний, напечений сонцем і осмалений степовими вітрами трудящий люд... Посестри полеглого Даша Ісмаїлова і Лейла Мухтарова розповіли:

- У серпні 2015-го Артур вже був у 5-му батальйоні Добровольчого Українського Корпусу «Правого сектору». Він взяв собі псевдо «Ронін», що означає воїн за справедливість, вільний воїн. В Артура за плечима були три роки служби в морській піхоті Латвії, країни НАТО, це неабиякий досвід.

Згодом легендарний командир «Друг Семен», Григорій Семанишин з Франківська, який загинув на початку цього року, відібрав його у свій підрозділ. Там були особливі бійці, фізично розвинені, досвідчені та відчайдушні. Артур був дуже прив'язаний до «Семена», він мов би всотував від нього український козацький дух, наполегливо вчив українську мову. «Семен» теж любив Артура, та його всі любили і поважали. Був прихильником Рідної української національної віри, як і інші великі воїни «Семен», «Гуцул». У нього з дружиною Галиною є 9-річний син Андріан, то він примудрявся телефонувати йому навіть з передової, передавав при нечастій нагоді подарунки і просив побратимів навідувати його. Радів з того, що син в такому юному

віці розуміє, чому батько воює за Україну.

- Пізніше Артура запросили до 54-ї Окремої механізованої бригади, проте довго не підписували контракт через іноземне громадянство. Він брав участь у боях на Світлодарській дузі, був снайпером-розвідником. Торік у нього закінчився перший піврічний контракт, і він підписав другий. Артур часто був ініціатором походів у тил ворога, де навіть заборонено було думати про це, умів обирати надійні маршрути. Вважав своєю батьківщиною Латвію, але гордився тим, що захищає Україну, адже ворог у наших обох держав спільний! Обов'язково треба увічнити пам'ять про великого воїна Артура Безсмертного назвою вулиць в Прядивці та Царичанці, присвоєнням звання Почесного громадянина.

«Мав неабиякий авторитет»

На поховання побратима до Прядивки приїхав і його друг «Вано» з Кривбасу, з яким вони тривалий час воювали в парі. Він так охарактеризував свого названого брата:

- На фронті Артур, приятель і усміхнений, завжди був у центрі уваги, до всього у нього був свій особливий підхід, все намагався зробити власними руками. Ніколи не залишав без уваги товариша, коли бачив, що в того негаразд на душі. «Чому сумний, друже? Що трапилось? Чим допомогти?» - запитував. Якось на базі взявся за європейське сортування сміття

- папір окремо, пластик теж тощо. Мав такий авторитет, що всі до нього прислухалися. Коли в тилу бачив зачмелюлого молодого чоловіка, обов'язково підходив і казав «Я, латвієць, за твою Батьківщину воюю! Чому ти сидиш сиднем, ще й очі заливаєш?». Ми з ним працювали під Опитним, Красногорівкою, Пісками, скрізь в околицях Донецька, дуже уважним був на місцевості. У нашому підрозділі є люди багатьох національностей – білорус, мексиканець, американці, чимало грузинів і росіян. А найстарший українець «Тінь»,

йому 78 років, але кулемет може втримати однією рукою, є й ще 70-річні. До війни Артур трудився інженером у порту Шотландії, його запрошували на постійну військову службу до Французького легіону, та він залишився звільнювати Україну від окупантів. 26 липня його командир Іван Войтенко підірвався на міні. Артур, що йшов за ним, кинувся допомагати, але поряд була інша... Ми всі вважаємо, що Артур Безсмертний, який виконував і обов'язки заступника командира взводу та інструктора, неабияк наблизив перемогу.

«Артур був великим воїном і світлою людиною»

У Дніпрі з «Роніним» прощалися в обласній лікарні імені Мечникова. Звідтіля до Прядивки його супроводжували і бійці 54-ї Окремої механізованої бригади. Воїн «Тонь» розповів про побратима:

- В Артура купа героїчних вчинків, а на фронті лише ними здобувається авторитет. Сюди, в Прядивку, на його могилу будуть приїжджати побратими. Нас із передової відпустили лише шість чоловік, а хотіли поїхати більше 30-ти, з ким Артур братав-

ся. Це герой, який віддав життя за Україну, за всіх нас! Кожен день на фронті, особливо вночі, щось трапляється, окупанти чхати хотіли на всі утрати про перемир'я, з «хлібним» разом. Повірте, коли тривалий час із людиною робиш одну справу, їси з одного посуду, постійно прикриваєш її в бою, а вона – тебе, то потім втратити її дуже боляче...

На Найдівський цвинтар на півдні Прядивки Артура прийшли провести чимало односельців, рідних, побратимів, приїхали

дружина Галина з Латвії і сестра Лариса з Німеччини. Прощальне слово мовили в.о. Царичанського військового комісара Євген Хархота, бойові друзі полеглого. А коли одна з рідних тіток Артура пронизливо зойкнула «Синочку наш! Ти ж повернувся до нас назавжди!», то мало хто з присутніх зміг стримати сльози жалю за воїном світла, сумлінним латвійцем з великим українським серцем, який зробив для України найбільше – віддав за її волю власне життя...

За спільною думкою фронто-

- У мене в Україні могила батька, тут іде війна. А коли мій син питає – тату, а що ти робив, коли була війна?

У шістдесятих роках минулого століття його батько Анатолій Безсмертний проходив строкову службу в Ленінграді, де й познайомився з латвійкою Тамарою. Згодом побралися і стали жити в Латвії, у Прядивку приїжджали. В дружній люблячій родині народилося п'ятеро дітей, найменший Артур. В один із приїздів до України 26 липня 2007-го міцний до того 62-річний Анатолій Дмитрович раптово помер... Поховали його в рідній Прядивці, яка й досі не позбулася неоконкретного окупаційного «і» всередині офіційної назви.

Пам'ять про Артура Безсмертного (вгорі) та Олександра Лавренка житиме в серцях українців.

День двадцять першого липня 2014 року запам'ятався на новому тоді фронті російсько-української війни вражаючим подвигом екіпажу командира танкової роти Олександра Лавренка. Із навідником, молодшим сержантом Олександром Вохромєєвим, та механіком-водієм Андрієм Кулягіним капітан Лавренко отримав завдання в складі бойової групи 93-ї Окремої механізованої бригади захопити блокпост противника в районі Пісок поблизу Донецького аеропорту. Влучним вогнем наш екіпаж знищив російський танк і два автобуси з бойовиками, що йшли на підмогу з Донецька, та закріпився на блокпосту ворога. Комбат, підполковник Збройних сил України Дмитро Кашенко, поранений в обидві ноги в тому бою, згодом розповів «Новинарні»:

- Після захоплення блокпосту екіпаж танка Лавренка вогнем танкової гармати й кулемета прикривав дії механізованого підрозділу. Почувши попередження про атаку терористів, танкісти висунули бойову машину на ймовірний рубіж наступу. У нас тоді вже було багато поранених, звозили їх у визначене місце, де й надавали допомогу. І тут бойовики накрили це місце

щільним мінометним вогнем. Саша на той момент розстріляв увесь боекомплект, але рушив з екіпажем туди, звідки вівся вогонь. Вони ввірвалися на цю мінометну позицію і гусеницями танку розтоптали кілька мінометних розрахунків. Та наш танк потрапив на замаскований фугас, двоє бійців загинули від вибуху. Коли терористи діставали живого капітана Лавренка, то він

Чотири роки подвигу героїв

підірвав себе разом з ними гранатою... Своім героїстичним вчинком екіпаж зберіг життя більше 40 пораненим воїнам. А ворогів у тому бою вони знищили близько сотні.

У нашому батальйоні за характером 31-річний Лавренко був невгамовним хлопцем, мав відмінне почуття гумору, плюс дуже грамотний як офіцер. Танки знав досконально, міг полагодити будь-який. Ми всі жартували – у Лавренка танки і без двигуна заводяться та їдуть... Бій в Пісках був першим для нього.

Після подвигу стало зрозуміло, що ніякої збройної перемоги Москви не буде, коли в нас є такі незламні воїни. Навіть ворог оцінив надзвичайну сміливість геро-

виків, діюча влада України досі не позиціонує державу як воюючу країну. Не розірвані дипломатичні угоди з ворогом – Московією, навіть торгівля нарощується, не оголошений надзвичайний стан на окупованих територіях, немає офіційного звернення до підписантів Будапештського меморандуму 1994-го, які гарантували Україні непорушність її кордонів та територіальну цілісність за відмову від третього за потугою світового ядерного потенціалу. Бійці переймаються тим,

коли ми всі викинемо геть з голови засмальцьований імперський міф про «дружбу» з остогидлою Московією і зрозуміємо просту істину – є війна проти всієї України, є тисячі полеглих і поранених, півтора мільйони біженців. Тому маємо жити і спільно діяти винятково для перемоги над споконвічним ворогом! Щодня кулі, снаряди і міни з боку озвірілого північного сусіда летять не лише в Івана Войтенка, Артура Безсмертного та їхніх побратимів – вони летять в кожного з нас!

їв – їхні тіла були повернені обмитими і переодягнутими в нову форму. За виняткову мужність, героїзм і самопожертву Президент України присвоїв Олександрові Лавренку звання «Герой України», орден «Золота Зірка» вручений дружині Світлані та доньці полеглого. Олександр Вохромєєв та Андрій Кулягін нагороджені орденами «За мужність» III ступеня (посмертно). У Лозовій Харківської області, на батьківщині О. Лавренка, 20 липня мерія міста і громадськість провели на Алеї Слави Центрального кладовища мітинг пам'яті всіх полеглих в АТО, покладання квітів до могили Почесного громадянина Лозової Олександра Лавренка. А командир

танка «Сідий» 93-ї ОМБР повідомив про заходи зі вшанування полеглих в частині:

- Мені пощастило зустрітися з Олександром Лавренком, дуже гарна була людина. Двадцять першого липня наша делегація їздила в Лозову, разом з рідними та священиками Київського патріархату, місцевими учасниками АТО, піхотинцями, яких захистив екіпаж танка, вшанували пам'ять Героя. До могили Олександра Вохромєєва на Дніпропетровщину і Андрія Кулягіна на Подлявщину їздили окремі групи. Про їхній подвиг маємо пам'ятати і тепер, через чотири роки після нього, і завжди!

Григорій ДАВИДЕНКО.

30 липня - Всесвітній день боротьби з торгівлею людьми

3 асторога

Таке огидне явище, як торгівля людьми, прийшло до нас із давніх часів. Це злочин, жертвами якого може стати будь-хто й у будь-якому віці. Метою його є отримання прибутків торгівцями живим товаром. Далі йде трудова експлуатація, або ж сексуальна. Борець за скасування рабства Джон Уеслі дуже влучно охарактеризував торгівлю людьми як «огидну сукупність усіх гидот», вважаючи, що подібному просто не повинно бути місця в нашому світі.

У 2010 році Генеральна Асамблея ООН ухвалила Глобальний план дій по боротьбі з торгівлею людьми. Уряди всього світу закликали розробити, скоординувати свої дії щодо викорінення цього лиха. Щоб прискорити

темпи розвитку і підвищити ступінь безпеки в усьому світі, розробили план, який передбачає інтеграцію боротьби з торгівлею людьми в більш широкі програми ООН. Створення цільового фонду ООН для добровільних внесків на користь жертв торгівлі людьми, особливо жінок і дітей - одне з найважливіших положень плану. У 2013 році Генеральна Асамблея провела зустріч на високому рівні для оцінки ходу здійснення Глобального плану дій. Держави-члени також ухвалили резолюцію A/RES/68/192, проголосивши 30 липня Всесвітнім днем боротьби з торгівлею людьми і заявивши, що в такий день необхідно «підвищувати обізнаність про стан жертв торгівлі людьми і заохочувати захищати їхні права».

3 мосту та у воду

Так можна охарактеризувати рішення багатьох українських дівчат, які зневірилися знайти омріяне щастя в своїй країні. Вони вирішують терміново вийти заміж за іноземця з соціальних мереж чи поїхати працювати «не спитавши броду» за кордон. Можливо, якомусь мізерному відсотку таких відчайдуш і щастить, але почасти їх чекає гірке розчарування. Наші співвітчизниці масово потрапляють у сексуальне рабство за кордоном через легковажне ставлення до вибору роботи та відсутність знань про свої права. За інформацією колишнього Посла доброї волі ЮНЕСКО Яніни Соколовой, зараз рабами за кордоном стали понад 160 тис. українців. Як вона стверджує, жінки вірять оголошенням у метро, папірцям на дошках оголошень, тому легко потрапляють у пастки професійних торгівців «живим товаром». За кордоном їм пропонують роботу танцівниць чи прибиральниць, однак насправді вони «танцюють» не на сцені, а в ліжку з тими, хто прийшов отримати задоволення й платити за це.

Найчастіше українки стають жертвами аферистів і пройди-світів, які в будь-який спосіб намагаються заробити на іншій людині. Спосіб торгівлі жінками може бути навіть шлюб, примусова праця, використання в домашньому господарстві і промисловому чи сільськогосподарському секторах, народження дитини примусово чи за замовленням, послуги в сексуальному бізнесі. Чоловіків переважно використовують на будівництві, у промисловості, сільському господарстві, дітей – у жебрацтві, осіб будь-якої статі і віку – для вилучення і трансплантації органів.

Нещодавно свою історію розповіла Маріноу П. (з етичних міркувань прізвище не називаємо):

- Познайомилась я зі своїм майбутнім чоловіком із Швейцарії в соціальних мережах. Мене саме скоротили на роботі, іншу, де б платили більш-менш пристойно, я знайти не могла. Нагальна потреба коштів на комунальні платежі за квартиру, харчування, навчання за контрактом підштовхнули мене до думки познайомитися з іноземцем із заможної країни. Тим паче, зовнішністю Творець мене не обдівив, володію англійською. Невдовзі почала листуватися з потенційним чоловіком, потім кілька разів він приїздив в Україну, що дало змогу нам ближче познайомитися. Видався він мені приємним у спілкуванні, надійним, особливих питань, правда, я йому не задавала. Та й, як тепер розумію, правди від нього я все одно не дізналася б. Згодом зіграли весілля, і я переїхала жити до Швейцарії, де мене одразу неприємно здивував його аскетизм у витратах, навіть на харчі. Живучи в Україні на свою невелику порівняно з їхніми зарплату, я

Сучасне ярмо для довірливих

могла дозволити собі більше. Згодом зрозуміла, що пов'язала свою долю ще й з психічно не здоровою людиною. Звісно, свою хворобу він приховав від мене до шлюбу. І на додаток до всього - до знайомства зі мною він набрався невідомо на що кредитів і не міг їх погасити. Зараз наполягає, щоб я працювала і гасила його борги, здійснюючи психологічний тиск. Тобто, розрахунок щодо мене був такий: взяти собі за дружину жінку із економічно нестабільної України і нехай вона відробиє борги і все терпить заради життя у заможній Швейцарії. Бо за швейцарськими законами дохід родини сумується, з нього сплачується єдиний річний податок. Як вибратися із цієї халепи, я ще не знаю, раджуся з юристами. Але добре згамила: не все те золото, що блищить. Гадала вирішити свої нагальні проблеми, вийшовши заміж за іноземця, але, як виявилось, я їх тільки більше собі здобула.

В Україні збільшилась кількість випадків торгівлі людьми

Випадає із Маріноу П. зрозуміло, далеко не поодинокий і не найгірший з тих, що бувають. У першому півріччі цього року правоохоронні органи виявили в країні п'ять фактів торгівлі дітьми. Кричущою була спроба «здавати в оренду» 4-річну дитину. Артем Крищенко, начальник Департаменту комунікації Національної поліції України, повідомив, що протягом шести місяців 2018 року оперативники поліцейських підрозділів боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, викрили та затримали членів 14 організованих злочинних груп, а також встановили 63 учасників ОЗГ. У судах перебувають на розгляді матеріали кримінальних проваджень, за всіма фактами зібрані докази. Кількість виявлених

кримінальних правопорушень, пов'язаних з торгівлею людьми протягом шести місяців цього року, як повідомив А. Крищенко, зросла на 29% (186 проти 144 фактів минулого року)! Оперативниками встановлено 66 осіб, причетних до злочинів. Зловмисникам повідомлено про підозру у 121 кримінальному провадженні, передбаченому статтею 149 Кримінального кодексу України. Крищенко додав, що за результатами досудового розслідування встановлено 156 осіб, яким надано статус потерпілих у кримінальних провадженнях. Серед них – 91 жінка, 49 чоловіків, 9 неповнолітніх і 7 малолітніх дітей.

- Торгівля людьми є трагедією сучасного суспільства. Це новітня форма рабства. Торгівля «живим товаром» є найбільш зростаючою індустрією в світі, - зазначив голова Національної поліції Сергій Князев.

Відомий львів'янин Ігор Гнат має незвичне хобі – рятувати українців з рабства. У своєму інтерв'ю для газети «Сьогодні» він розповів:

- Шістнадцять років тому випадково вдалося допомогти одній жінці. Не думав продовжувати, але її мама зробила нам таку «реклама», що до нас прийшла ще одна жінка, а тоді пішло і поїхало! Буває по-різному: часом треба шукати роками, часом вдається віднайти і швидше – завдяки відпрацьованій схемі. Особливо страшно українці опинитися у садиста, який садить на ланцюг, змушуючи виконувати збочення. В іншому випадку на непокірну чекають нелюдські покарання. Козаки колись на конях із шаблями визволяли полонянок, а ми тепер на машинах під виглядом журналістів. Вважаю це святою справою для українського чоловіка.

Як уникнути рабства?

Жертви, тобто ті, хто побував у рабстві за кордоном і вирвався звідти, та їхні захисники радять:

- Якщо ви вже дійсно вирішили поїхати за кордон на заробітки, то більше дізнайтеся про країну, в яку маєте намір відправитися. Бо в кожній свої особливості: культурні, економічні, ментальні, з якими ви, можливо, і не зможете змиритися. Однозначно, зніміть «рожеві окуляри», аби позбутися хибних уявлень про легкі гроші за кордоном!

- Пам'ятайте: вербувальники завжди використовують один і той же метод – обман і шахрайство. Навіть, коли жінка свідомо йде заробляти гроші своїм тілом, вона може стати жертвою жахливого сексуального рабства (б'ють, гвалтують і не дають їсти). Цілком пристойне працевлаштування, яке на початку пропонують найрізноманітніші фірми та посередники, може обернутися потім кабалою. Молоді дівчата спокушаються на високу заробітну плату, хороші умови перебування, які їм гарантують работодітці. Ще й знати іноземну мову чи мати вищу освіту – не обов'язково. Здавалося б, ідеальні умови. Але без мови та освіти отримати добру роботу за кордоном не-мож-ли-во! До того ж, рівень безробіття в Європі нині дуже високий – понад 18 млн. безробітних.

Отож, вимоги на ринку праці до емігрантів дуже жорсткі та несправедливі. Як правило, вербувальники застосовують одну і ту ж технологію: дізнаються про ваш стан справ, потім «входять у ситуацію» й обіцяють допомогти. Всі вони хороші психологи, тому під час спілкування легко знаходять чутливі сторони вашого характеру. Далі пропонують оформити документи та придбати квиток «у борг» з перспективою працевлаштування. Після приїзду до іншої держави, або ще в Україні, забирають паспорт – теж нібито для оформлення документів. І все. Відпрацьовуй борг, і зовсім не як офіціанта.

- Важливо: зробити кілька

копій паспорта, що може стати вашим найпевнішим порятунком з рабства. Ніколи, нікому й за жодних обставин не віддавайте свої ідентифікаційні документи, тільки офіційним службовцям, – радять у Міжнародній організації з міграції. Тільки самому треба сплачувати за свій закордонний паспорт, візу та проїзні документи і тримати їх при собі. Доручати це робити комусь – наївність, за яку можна потрапити у боргову кабалу, або навіть поплатитися життям.

- Ні в якому разі на переговори з працевлаштування не можна йти самому і вести їх наодинці. Краще брати з собою юриста чи іншу довірену особу. Необхідно також отримати максимум інформації про фірму роботодавця. Перевірте, чи має агент або фірма ліцензію на відповідну діяльність, зокрема, на посередництво у працевлаштуванні за кордоном. Таку інформацію можна перевірити в Державному центрі зайнятості Міністерства праці та соціальної політики України за телефоном 8-044-289-50-97 щоденно після 17.00.

- Ще треба знати: оголошення у газетах ніхто не перевіряє. Якщо ви читаєте, що «комунікабельних дівчат із приємною зовнішністю запрошуємо для роботи у філії української фірми» або «молодих та енергійних для миття посуду та хатньої роботи», вас це має неабияк насторожити! Перевірити достовірність інформації у цих оголошеннях майже неможливо.

Обов'язково під час працевлаштування за кордоном необхідно укладати трудовий договір з роботодавцем, кожне слово якого ви маєте розуміти. Він повинен бути у двох примірниках, один з яких ви повинні залишити у себе. Якщо Ви йдете за кордон законно працювати, необхідно отримати робочу візу: туристична або гостьова не дають права на роботу, а тому ви можете опинитися у нелегальному становищі, вас депортують. Не можна довіряти аферистам, які пропонують подовжити візу.

- Своім близьким, друзям, родичам бажано повідомити телефонні номери свого роботодавця, своїх друзів за кордоном, адресу тимчасового проживання. Бувають випадки, коли жінка телефонує з проханням про порятунок, дуже важливо, щоб вона до того зауважила якісь особливості тої місцевості, де перебуває, – рекламні щити, історичні пам'ятки. Адаже часто уярмлені жінки не знають, у якому вони місті, на якій вулиці, який номер будинку.

Якщо за кордоном ви таки потрапили у скруту, то насамперед спробуйте звернутися за допомогою до посольства або консульства України, телефони яких ви повинні знати завчасно, або зателефонуйте до Міністерства закордонних справ України за телефонами: (+38 044) 238-16-01, (+38 044) 238-16-09, (+38 044) 238-17-37.

Незважаючи на те, що ми живемо у 21-му сторіччі, торгівля людьми й досі залишається однією з найбільших проблем в сучасному світі. Тільки завдяки уважності, пильності та повноті інформації ви зможете уникнути трудового чи сексуального рабства.

Підготував
Петро ЛУК'ЯНЕНКО.

! Рабство – найтяжче нещастя Цицерон Марк Туллій

Цей фотознімок відомий усім. Він обійшов сторінки газет і журналів не тільки Радянського Союзу, але й багатьох країн світу, став плакатом-символом минулої війни і потрапив у підручники, музеї та книги воєнних мемуарів, кінохроніки і кінофільми. На ньому воїн-офіцер в пілотці на голові та гімнастерці, на якій петлиці політрука, звівся з пістолетом в руці і біноклем на грудях на повен зріст у високє бездонне небо з кількома хмаринками в далечині і, навібовернувшись своєю постаттю назад, кличе солдат в атаку. Дивися на знімок, і чуєш його голос, долітає він з давньої нині уже війни якимось спалахом мужнього патріотичного подвигу: «Вперед за Батьківщину! За мною! Ура!» І зведуться за ним білці-побратими, котрі поруч припали до трави, кинуться у бій з ворогом. І першим, як сьогодні достеменно відомо, упаде, скошений кулею, політрук. Та збереже фотокамера – так справедливо розпорядилася доля – його мить відваги для вічності, для усіх, хто живе і житиме потім, для світлої пам’яті поколінь про радянських героїв тієї війни, яка для планети була Другою світовою, а для жителів однієї шостої її суші Великою Вітчизняною.

Тепер і цей знімок, який зветься «Комбат», належить історії. Як унікальний та легендарний документ чи свідок доленосих для нашого народу часів. Якщо хочете, то і як пісня, поема чи повість, бо його досить, аби збагнути велич і безстрашність та синівську любов до рідної землі тих, хто відвоював для нас, нащадків, свободу та незалежність. Легендарний знімок втілено і у 15-метровий бронзовий скульптурний монумент, який піднісся над степом поблизу села Хороше Луганської області, і у Монумент-стелу на затишній Алеї слави у Запоріжжі. Бо і цей свій подвиг політрук-боєць здійснив на українській землі, і був він сам українцем від роду. На знімку, зробленому у липні 1942 в районі Слов’янськ-єрська – тоді Ворошиловградської області – військовим фотокореспондентом ТАРС Максим Альпертом, в диво-мить виняткового героїчного піднесення назавжди залишився за покликом серця і всього єства свого здійснитим в атаку на ворога Олексій Гордійович Єременко. І крикнув він дійсно тоді, щоб і інші піднімалися за ним захищати рідний край, своїх батьків і матерів, дружин, дітей та онуків.

ВІН НЕ ПОВЕРНУВСЯ З АТАКИ

ВІД ТИХ ПІР, як Олексій Гордійович був впізнаний на унікальному знімку, вважалося, що він родом з Запорізької області. Називався і район – Вільнянський. Та мені довелось побувати у затишній квартирі жителя міста Запоріжжя Івана Олексійовича Єременка. Він син політрука зі знімку «Комбат». «І щоб розібратися у біографії свого батька та його сім’ї, - каже, - я спочатку сам, а потім уже і зі своїм сином, онуком батька Андрієм, наренпіт її зі своїм онуком, а батьковим правнуком, теж Олексієм Єременком, багатьох років їздив усюди, куди було треба, і по краплинах збирав факти та спогади рідних, близьких і тих, хто у різні роки працював з Олексієм Гордійовичем, а також тих, хто воював з ним».

Хочу, щоб мене правильно зрозуміли, але маю усі підстави писати про батьком, вважати його, з одного боку, надзвичайно непересічною особистістю, а з другого - і типовим виразником усього того покоління радянських людей, яким випало народитися і жити у першій половині минулого століття, - чую від Івана Олексійовича. - І сьогодні я готовий повідати вам про батька усе, що на даний момент з’ясував і знаю...

Народився та виріс Олексій Єременко насправді у селі-селищі Просіяна колісць Васильківського, а нині Покровського району Дніпропетровської області. У самому райцентрі Покровському тоді проживало не мало людей на прізвиське Єременко – далеких і близьких поміж собою родичів. Хоч за десять років до народження Олексія у Просіяні почали добувати каолінову глину, і туди сходились чимало люду зводити завод. Одначе селянська родина Єременків не відірвалася від землі назавжди і бідувала. Досить сказати, що старший брат батька Олексія, отож його дядько Павло Єременко, від злиднів завівся аж у північні степи Казханстану. Одначе до революції – до 1917 року себто – Олексій зміг закінчити 4 класи церковно-приходської школи. Разом з батьками і сестрами та братами працював на своїй землі. І, судячи з усього, близько сприйняв обіцянки більшовицьками та Радянською владою перспективи для таких, як він. Що й зрозуміло, бо селянський син сподівався на кращу для себе долю. І коли йому пішов 17-й рік, на станції

Просіяна сів на товарний потяг і подався на Донбас. Зійшов на станції Криничка поблизу Маївки. Там же влаштувався і на роботу – ремонтував залізничні колії. Та за рік чи півтора повернувся додому і незабаром дійсно опинився у Вільнянському повіті сусідньої тепер області. Тепер тому сусідньої, що на ті часи Запорізька входила до складу Дніпропетровської. Подався Олексій подаді з дому з двох причин. Неподалік від Вільнянська напередодні виникло село Уральське. Туди прибули переселенці з далекого Заураля, а разом з ними і на ріднішій землі діти батькового брата Павла. А Олексій рано, у 18 літ, одружився – треба було десь жити і обов’язовитися власним господарством. Ясно, що біля родичів мало бути легше.

В Уральському батьку першим ділом таких же хлопців та дівчат, як він, об’єднав у комсомольський осередок, – розповідав Іван Єременко, – а у 1927 році і в першу туль сільгоспартіль. Аби мати змогу спільно трудитися у степу, артиль на чолі з Олексієм організувала дитячий садок, в якому і за вихователя, і за повара була його дружина, а моя мама Євдокія Єременко. Незважаючи на те, що мала вона уже двох своїх дочок, а невдовзі народилася і я.

Артиль проіснувала не менше трьох років. Тим часом розгорталася і набирало обертів те, що називали колективізацією на селі. В Уральському створюється цілий колгосп. Точніше, тсоз «Авангард». В одну з його бригад бригадиром призначили Олексія Єременка. Через три роки годиний голова «Авангарду» просить «перевести Гордійовича йому у боїнові помічники», і люди дають згоду. «А у 1935-му році райпартком уже комуніста Єременка посилає головою колгоспу у сусіднє село Бочарове, яке нині й відоме під назвою Терсянка, - розповідає син «Комбата».

«Це був той випадок, коли там колгосп імені Красіна відставав та тріщав по усіх швах, і його треба було «брати на буксир, поки не пізно». І батько, усміхається Іван Олексійович, не підвів райпартком, сповна виправдав його довіря – вивів колгосп у передові. І це не порожні слова. Єременко-син відшукав у архівних документах, з яких випливає, що колгосп ім. Красіна, маючи в тому часі 21 господарство і щороку передавав Червоній армії по два десятки верхових коней, а тому у 1936 році його відідав Маршал Радянського Союзу Семен Бюльонний та відкрив тут сільський інпром. А по-друге, колгосп тричі, у 1938, 1939 та 1940 роках, був учасником ВДНГ у Москві, демонструючи свої досягнення «у рослинництві, овочівництві, конярстві та вівчарстві». Відомо і таке: перший трактор і перша вантажна подуртка в районі з’явилися у Терсянці. Тут же Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

Сталось це так. Якось колгоспники допізна засиділи на зборах. Треба було ще щось зачитати, а воно і при каганці не видно. Хтось візьми і скажи: «Дніпрогес не за горами, та ми досі, як сонце тільки заходить, в темноті, як у погребі. А Гордійович же клявся, що робитиме усе, що ми забажаємо. Так от ми й бажаємо у себе електрику теж мати». Олексій і дав слово «розбитися, а лампочки у Терсянці засвітити». Поїхав до Харкова на тракторний завод, а довелося «писатися на прийом» до самого Григорія Петровського. Останній знав Єременка як «учасника Всеосозної наради колгоспників, нагородженого орденком «Знак пошани». І допоміг.

«А потім почалась війна, яка обірвала усі мирні плани наших людей, - промовляє Іван Олексійович Єременко. - Мені було тоді уже десять літ, і я пам’ятаю, мов наяву, як батько пішов на фронт. Як голові колгоспу йому дали броню «до особливого розпорядження». Та одного вечора він повернувся додому і сказав мамі: «Готуй на завтра торбину. Записався добровольцем. Не можу дивитися, як інші працюють з сім’ями і йдуть на війну, а я остаюся дома».

Сьогодні Єременко-син знає й інше. У Запоріжжі Олексій Гордійович пройшов присько-рені курси молодших політкомандирів Південного фронту і брав участь в обороні Дніпрогесу. І вже боє осінь 41-го, коли одного вечора з’явився вдома. У пілотці та гімнастерці, каже Іван Олексійович, і з біноклем, до речі, на грудях – «таким він і залишився у моїй пам’яті». Сказав, що доводиться тимчасово відступати. І наказав мамі «збиратися в евакуацію, берегти мене і обох моїх сестричок».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

Мине багато років, і син, де героїчно загинув батько – з безрегієв Сіверської Дінця у Луганській області. А похоронку на політрука Олексія Єременка його сім’я не отримала через фатальну помилку полкового писаря. Він переплутав адресу полкєлого, ще й назвав його не Олексієм Гордійовичем, а Гордієм Олексійовичем. Але ще це й не остання незабгненно обидна «заминка», пов’язана з посмертною пам’яттю про відважного героя.

«Дружина Єременка Євдокія Лук’янівна зі своєї мри дітьми вернулася у Терсянку. Але не повернувся сюди її чоловік. Ждала вона, чекала і щодня виглядала. «Він просто ще не повернувся, - пояснювала дітям, - але повернеться, побачите ви ще його». Дочки працювали у колгоспі – сідали і на жатки та косарки, в які одного вечора з’явився вдома. І косили ячмiнь, просо і пшеницю. Син Іван возив те збіжжя бричками на елеватор за 25 кілометрів від села. У свої 15 років, каже зараз, йому довелося сово відступати. І наказав мамі «збиратися в евакуацію, берегти мене і обох моїх сестричок».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як він виїшов з двору, навібовернувся до нас, високо махнув рукою і сказав, що прощайте і ждіть Єременко створив і першу сільську будівельну бригаду. Вона зводила не тільки для колгоспу необхідні приміщення, але й житлові ділянки для селян. І вже зовсім нечуване диво вчинил Олексій, коли першим на всю область «провів у село електрику».

«Я й по сьогодні бабу батькову постанте, - продовжує Іван Єременко. - Бабу, як

В останній день роботи парламенту депутати ухвалили у першому читанні два важливі законопроекти: про зменшення акцизів на імпортовані авто та посилення контролю за так званими «євробляхами». Ці довгоочікувані закони мають стати компромісом між владою та власниками авто на єврономерах і нарешті врегулювати проблему. У чому полягають зміни і скільки буде коштувати розмитнення авто з іноземною реєстрацією, аналізували наші експерти.

ЗАКОН ПРО «ЄВРОБЛЯХИ»

Як розмитнити авто за новими правилами?

суттєво посилюють контроль з боку митної служби та поліції за переміщенням автомобілів з іноземною реєстрацією.

СКІЛЬКИ ЗАПЛАТЯТЬ ВЛАСНИКИ АВТО?

Відповідно до нових правил, акцизний податок на імпортовані авто розраховуватиметься за сталою формулою. Базова ставка для авто з бензиновим двигуном складатиме 50 євро, для авто на дизелі – 75 євро. Загальна сума акцизного податку дорівнюватиме базовій ставці, помноженій на коефіцієнт об'єму двигуна та коефіцієнт віку.

Наприклад, оформлення авто 2011 року випуску з бензиновим двигуном об'ємом 1600 см³ коштуватиме 560 євро. (50 євро x 1,6 (1600 см³/1000) x 7 років = 560 євро)

Для авто з дизельним двигуном об'ємом 2000 см³ і віком 10 років роз-

митнення обійдеться в 1500 євро. (75 євро x 2 (2000 см³/1000) x 10 років = 1500 євро)

Автори законопроекту запевняють, що завдяки новій системі розрахунку акцизний податок буде значно меншим за нинішній, і головним чином залежатиме від віку авто. Це стимулюватиме українців купувати новіше авто.

«Ми настільки лібералізуємо ставки, що я дякую Мінфіну за згоду на тимчасові втрати після прийняття цього закону», – зауважує голова комітету Верховної Ради з питань митної та податкової політики Ніна Южаніна.

Експерти погоджуються, що влада зробила чималий крок назустріч власникам авто на єврономерах. Йдеться про скасування екологічної норми «Євро-5», яка досі не давала можливості розмитнювати машини, старші за 8 років. Тепер українці зможуть лега-

лізувати авто будь-якого року випуску, питання лише у вартості.

«Якщо ці законопроекти все ж приймуть у другому читанні, у вигреші будуть ті, хто хоче ввезти іноземне авто, зроблене до 2010 року, або машину із двигуном великого об'єму», – вважає автоексперт Тарас Брызгунов.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ

Звичайно, власники «євроблях» на свій страх і ризик можуть далі їздити на нерозмитнених авто. Але важливо знати, що після остаточного ухвалення законів, поліцейські отримають більше повноважень щодо перевірки законності перебування авто з іноземною реєстрацією в Україні.

Новий закон передбачає чіткі правила взаємодії Державної прикордонної служби і Національної поліції. Митники передаватимуть правоохоронним органам інформацію про порушення термінів транзиту, а поліцейські пильніше відслідковуватимуть такі авто і випишуватимуть штрафи. До речі, без їхньої сплати прикордонники не випускатимуть автівки за кордон.

Так, наприклад, за один день прострочення транзиту авто з порушника буде стягнуто 170 грн, а за три дні – вже 850 грн. Місяць порушення митних правил обійдеться у 170 тисяч грн штрафу або навіть може закінчитися конфіскацією транспортного засобу за рішенням суду.

Окремо передбачені санкції за здійснення на такому авто підприємницької діяльності, зокрема, роботу у службі таксі. Оскільки нерозмитнені машини заборонено використовувати для отримання доходу, водій заплатить ще один штраф обсягом у 34 тисячі гривень.

Автори закону запевняють, що посилення контролю – це у жодному разі не «полювання на вільдом», а вимушений захід для вирішення ситуації. Наваля «євроблях» сягнула такої критичної точки, що водіям пропонують два шляхи: або легалізувати авто, сплативши необхідні мита, або позбутись такої автівки.

Податкова інформує

До уваги членів фермерських господарств!

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє наступне.

ДФС України листом від 26.06.2018 № 19425/7/99-99-13-02-01-17 «Про надання інформації» (далі – лист № 19425) відкликала листи від 12.01.2018 № 1020/7/99-99-13-02-01-17 та від 19.01.2018 № 16387/99-99-13-02-01-1.

Водночас ДФС України вищевказаним листом № 19425 надала роз'яснення для фермерських господарств і членів фермерських господарств щодо питань нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок).

Згідно зі змінами, внесеними Законом України від 03.10.2017 № 2148-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», з 01.01.2018 члени фермерського господарства виключені із переліку платників, які мають право на добровільну сплату єдиного внеску (частина перша ст. 10 Закону України від 08.07.2010 № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами (далі – Закон № 2464)).

За заявами про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, поданими членами фермерських господарств до органів доходів і зборів, Договори про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування органами доходів і зборів з 01.01.2018 не укладаються.

Щодо сплати єдиного внеску членами фермерських господарств у 2018 році слід зазначити, що на них поширюються обов'язки, визначені, зокрема, п. 1 частини другої ст. 6 Закону № 2464, щодо своєчасного та в повному обсязі нарахування, обчислення і сплати єдиного внеску.

Платники єдиного внеску, зазначені, зокрема у п. 5¹ частини першої ст. 4 Закону № 2464, зобов'язані сплачувати за себе єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок (абзац третій частини восьмої ст. 9 Закону № 2464).

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина дванадцята ст. 9 Закону № 2464), а за порушення законодавства про єдиний внесок, зокрема, за несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску передбачено фінансову відповідальність, а саме: за несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску накладається штраф у розмірі 20 відсотків своєчасно несплачених сум (п. 2 частини одинадцятої ст. 25 Закону № 2464);

згідно з частинами десятою та тринадцятою ст. 25 Закону № 2464 на суму недоїмки нараховується пеня з розрахунку 0,1 відсотка суми недоплати за кожний день прострочення платежу. Нарахування пені, передбаченої Законом № 2464, починається з першого календарного дня, що настає за днем закінчення строку внесення відповідного платежу, до дня фактичної сплати (перерахування) включно.

Більш детально про інформацію щодо чинності Договорів про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, термін дії яких припадає на 2018 рік, за всіма видами соціального страхування, укладених з членами фермерських господарств на строк не менше одного року за ставкою 22 відсотка, щодо обліку в контролюючих органах членів фермерських господарств у 2018 році та щодо обліку в контролюючих органах голів фермерських господарств, зареєстрованих як юридична особа, можливо ознайомитись у листі № 19425, який розміщено на офіційному веб-порталі ДФС України за посиланням <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/ediniy-vnesok-na-zagalnoobov'yazkove-listi/72946.html>

Про зміни до Розрахунку частки сільськогосподарського товаровиробництва

Відповідно до абзацу четвертого пп. 298.8.1 п. 298.8 ст. 298 Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI зі змінами та доповненнями, наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.03.2018 № 142 (зареєстрований у Міністерстві юстиції України 03.04.2018 за № 398/31850) (далі – наказ № 142), який набрав чинності 04.05.2018, внесено зміни до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 26.12.2011 № 772, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 06.04.2012 за № 510/20823 (зі змінами) (далі – наказ № 772).

Наказом № 142 приведено у відповідність до чинного законодавства норми при визначенні частки сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік з метою набуття і підтвердження статусу платника єдиного податку четвертої групи – сільськогосподарського товаровиробника, а саме:

у графі 3 пп. 3.1 п. 3 Розрахунку частки сільськогосподарського товаровиробництва, затвердженого наказом № 772 слова та цифри «719 «Інші доходи від операційної діяльності», на якому обліковуються суми ПДВ, які залишаються у розпорядженні суб'єктів спеціального режиму оподаткування, встановленого статтею 209 розділу V Податкового кодексу України» замінені словами та цифрами «718 «Дохід від безоплатно одержаних оборотних активів», на який зараховується бюджетна дотація для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції відповідно до статті 16-1 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України».

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Овочі, що їх краще не їсти сирими

Варто знати

Ми звикли вважати, що майже всі овочі можна їсти так, як ми їх принесли додому або виростили на грядці. Але щодо цих овочів це правило не працює. Частина з них потрібно обсмажити або зварити, щоб отримати максимальну користь. Деякі ж взагалі шкодять здоров'ю, якщо вживати їх сирими.

шлунку, якщо вживати її сирого. До того ж це той овоч, який в необробленому вигляді дуже складно піддається переварюванню. Фахівці радять обсмажувати її в олії з додаванням солі. Це усуне неприємні ефекти і зробить її корисною стравою без всяких побічних ефектів.

БРОККОЛІ ТА ЦВІТНА КАПУСТІ

Брокколи, ймовірно, більш корисні в сирому стані, але наш організм не завжди здатний впоратися з її переварюванням. Щоб не ризикувати, краще приготувати її на пару. Те ж стосується кольорової капусти, в якій при приготуванні стають більш активними ферменти, що очищують печінку і забезпечують більш легке перетравлювання.

ШПИНАТ

Хоча ми й звикли їсти шпинат в сирому вигляді, як листя салату, це не зовсім правильне рішення. В приготованому шпинаті міститься набагато більше кальцію, заліза і магнію — тих елементів, які забезпечили йому популярність і звання одного з найбільш корисних продуктів. Тому шпинат перед додаванням в пасту, омлет або овочі краще злегка обсмажити, домішши трохи зів'ялого стану.

СПАРЖА

Спаржа - надзвичайно корисний овоч, який до того ж здатний надавати позитивний вплив у профілактиці онкологічних захворювань. Але справа в тому, що в сирому вигляді він практично даремний. Фахівці радять готувати спаржу на пару або обсмажувати в рослинній олії, щоб розкрити всі її корисні властивості і отримати максимум поживних речовин. Включаючи в меню сиру спаржу, ви собі не нашкодите, але в цьому не буде ніякого сенсу.

ГРИБИ

Технічно гриби не є овочем, тому їх поява в цьому списку виправдана тільки тим, що потрібно ще раз попередити: гриби сирими їсти не можна. По-перше, це може призвести до серйозного отруєн-

ня, по-друге, ви не відчуєте істинного смаку грибів, і головне, ваш організм не отримає тієї кількості білка, що міг би, якби були гриби правильно приготовані. При термообробці вони також стають багатшими на калій, що важливо для організму.

ПОМІДОРИ

Помідори — той овоч, який в сирому вигляді їдять набагато частіше, ніж в обробленому. А між тим, це може нашкодити травленню і порушити деякі обмінні процеси в організмі. Зате тушковані або обсмажені на грилі вони здатні вивільнити великі дози речовини під назвою лікопін. Ця речовина відома своєю здатністю боротися з раковими клітинами. Так що

незважаючи на вашу любов до свіжих помідорів, додайте в раціон деяку кількість томатів, що піддаються термообробці.

КАРТОПЛЯ

Смак сирій картоплі може бути досить цікавим, саме тому його прагнуть спробувати в необробленому вигляді навіть діти. Але це дійсно велика помилка. У сирій картоплі досить багато токсинів, а сирій крохмаль може істотно вплинути на стан травної системи, і це буде довгостроковий і неприємний ефект.

БРЮССЕЛЬСЬКА КАПУСТА

Брюссельська капуста здатна в короткі терміни викликати здуття живота і болі в

Як відіпрати білі речі: французький спосіб

Вузлики господині

Багато людей люблять носити білі речі. Якими б вони не були, такі речі виглядають святково, легко і красиво. Однак вони дуже вибагливі в носі — швидко брудняться, після частого прання втрачають свою яскравість, стають сірими або жовтими. А якщо поставити пляму - потім дуже важко її вивести з білосніжних тканин.

Що робити у такому випадку? Відмовлятися ж від білого не хочеться, особливо влітку. У такому разі на допомогу приходять французький спосіб прання.

Будьте уважнішими. Даний метод не варто застосовувати на речах, які не переносять високих температур, незважаючи на те, що тут не використовується кип'ятіння.

Як прати?

Необхідно знайти вдома дві каструлі. Обсяг однієї з них має бути більшим у два рази за іншу. У них необхідно налити 4-5 літрів води.

Обидві каструлі слід поставити на плиту. Довести до кипіння і, після закипання, зняти каструлі з вогню.

Також потрібно знайти вдома чверть бруска господарського мила. Його потрібно дрібно натерти на тертці. Підготуйте 5-7 кристаликів марганцівки.

У каструлю меншого розміру потрібно висипати мильну стружку. Необхідно ретельно розмішати розчин до повного розчинення мила.

У каструлі більшого розміру необхідно розчинити марганцівку. Важливо простежити за тим, щоб розчин був рожевого кольору, а не фіолетового.

Далі необхідно акуратно влити мильний розчин у велику каструлю з марганцівкою і розмішати отриману рідину. Вийшов робочий розчин.

У ньому необхідно замочити білі речі на 7-8 годин. Після — необхідно випрати їх звичним чином. Після висихання можна побачити приголомшливий результат французького способу прання.

Цілюща мазь з господарського мила

У наших аптеках величезна кількість найрізноманітніших лікарських препаратів і, тим не менше, не варто забувати про старі перевірені часом бабусині рецепти. Ось наприклад мазь з господарського мила, яка вельми ефективна при гнойничково-запальних захворюваннях шкіри, вуграх, фурункулах, карбункулах та інших нарівах.

ною масою. Поки мазь тепла перекладаємо її в добре промиту тару. Зберігати її можна при кімнатній температурі.

Як користуватися? Вечері нанести на осередок запалення шар мазі, накрити плівкою і закріпити пластиром. Зазвичай за ніч фурункул повинен дозріти і прорватися. За 3-4 дні настає повне одужання. Звичайні вугри можна просто змащувати цією маззю якомога частіше.

Важливо!

Не можна цю мазь наносити на відкриті гнійні рани.

Другий варіант мазі від нарівів простіший, тут навіть варити нічого не потрібно — в рівних частинах змішуються господарське мило, цукор і натерта ріпчаста цибуля. Причому дехто наполягає, що цибулю краще брати печену.

Мазь також увечері викладається на нарів і фіксується, до ранку рана практично очищається.

мила, додаємо трішки води і бритвеним помазком збиваємо в піну, додаємо сюди ж столову ложку дрібної солі і добре перемішуємо. Цю суміш накладуємо на вимите обличчя і залишаємо на півгодинки — якщо витерпите, звичайно, тому що випрати буде немілозно! Вмиваємося спочатку гарячою, а потім холодною водою. Повторювати процедуру потрібно за потребою.

І не забудьте про рецепт чудодійного домашнього пілінгу — наносимо на вологу шкіру шар піни, збитої з господарського мила, змочуємо ватний тампон 5% або 10% розчином хлористого кальцію (ну який дістанете в своїй аптеці) і протираємо їм обличчя за масажними лініями. Дуже добре очищає забруднену, жирну шкіру. Але цей варіант можна використовувати тільки, якщо на шкірі немає гнійників. Ефект супергладкого і чистого обличчя приголомшливий!

Сторінку підготувала Анна МЕЛЬНИК.

ОТЖЕ, що знадобиться: господарське мило — 50 г, бджолиний віск — 10 г, мед — 2 ст. ложки, прополіс — 10 г, мумійо — 2 г. Олію (соняшникова або лляна) — 7-10 г.

Господарське мило повинно бути темне і зі специфічним запахом.

Для початку треба натерти на тертці мило і приготувати водяну баню. Плавимо мило разом з прополісом, івоском і медом, краще це робити під кришкою. У цей же час в теплій олії розчиняємо таблетку мумійо і змішуємо з розплавле-

А тепер про чистоту і свіжість шкіри обличчя. Існує безліч сучасних способів надати шкірі здорового вигляду і блиску, - всі вони, безперечно, чудові. Хімічний пілінг, ультразвукова чистка обличчя, вакуумна чистка — сьогодні можна вибрати все, що душі завгодно, але якщо ви не прихильники салонних процедур, можна доглядати за шкірою в домашніх умовах. Ну і, звичайно, за допомогою господарського мила!

Ось, наприклад, очищаючий засіб від прищів. Натираємо столову ложку

Обласна щотижнева газета «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883930. Тираж 26755

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Перспектива заміни газу енергетичними культурами вже давно зацікавила аграріїв. Вирощування високоенергетичних культур — міскантуса, кукурудзи, тополі, енергетичної верби та інших рослин, які придатні для виробництва біологічних видів енергії та палива, є цікавою нішою для сільгоспвиробників. Основний плюс — такі культури можна вирощувати на малородючих ґрунтах низької якості.

І трав'янисті, і деревні енергетичні культури дозволяють замістити до 5,5 млрд куб. м газу на рік. Цей напрямок перспективний, але популярності біопаливо ще не здобуло — із усіх джерел енергії в Україні частка використання біомаси складає 1-2%. Натомість у Європі цей показник у кілька разів вищий.

Тож поки сотні гектарів неясних ґрунтів стоять пусткою, варто подумати про вирощування на них енергетичних культур. Те ж саме можна зробити із ділянками, які вперто не дають хороших врожаїв — вирощування потенційного біопалива дозволить заробити більше.

Сільгоспвиробники можуть не лише вирощувати енергетичні рослини на продаж, але і використовувати їх як біопаливо у своєму господарстві.

Сьогодні наша розповідь про енергетичні властивості павловнії.

Інтенсивний ліс

Посадка з рослин, які за мінімальний термін (в межах 5-6 років) дають можливість отримати великий обсяг деревної продукції високої якості, називають «інтенсивним лісом». Це досить новий вид бізнесу для України, що вже зарекомендував себе у світовій практиці як один з найприбутковіших і надійних шляхів інвестицій.

Для тих, хто вперше чує про термін «інтенсивний ліс» важливо зрозуміти: інвестиції швидко окупаються. Як правило, вкладені кошти виправдовують себе вже на п'ятий рік від початку проекту. Далі ліс приносить стабільний прибуток.

ПАВЛОВНІЯ - ДЕРЕВО НА МІЛЬЙОН

В Україні розвитком цього напрямку займається компанія «Paulownia Group Ukraine».

Вирощувати павловнію можна на плантаціях для розведення швидкорослих гаїв на сільськогосподарських площах. Швидкорослі плантації — це не лісонасадження. Таким чином законодавчо ці площі відносяться до сільгоспу, а використання площі не підпадає під визначення законодавства лісу. В Євросоюзі в останні роки набуло широкого поширення розведення енергетичних культур саме на таких майданчиках.

Популярність таких плантацій для дерев зі швидкими темпами зростання з кожним роком збільшується, оскільки такі рослини є чудовою альтернативою інтенсивному сільському господарству як з екологічної, так і з економічної точки зору. А щорічна динаміка зростання світового попиту і ринку збуту на деревину забезпечує високу рентабельність для виробника.

Кінцевою метою створення плантації з коротким терміном вегетації є отримання біомаси за малий проміжок часу. Це дозволяє вигравати від 3 до 10 років. Такого роду деревина переробляється насамперед у паливні гранули (пелети) і тріску

Дерево-фенікс

Широке застосування деревини Павловнії в меблевій, будівельній, енергетичній та інших галузях є гарантією для виробника у постійному попиті на його продукцію.

Для плантацій з коротким терміном вегетації необхідні тільки швидкорослі дерева. Павловнія росте набагато швидше, ніж тополя і верба. Її щорічний приріст не має собі рівних — 3-5 м, а вже за п'ять років висота досягає максимуму — 20 м.

Це високе рівне дерево з широкими листками (близько 70-80 см у діаметрі) ще називають «дерево-фенікс». Адже павловнія самостійно регенерує з кореня і здатна рости в екстремальних температурних умовах і на різних типах ґрунтів. Також це дерево не виснажує родючий шар ґрунту, дає нові пагони після вирубки і не вимагає повторної посадки дерев протягом повних 4-5 робочих циклів. Тобто після кількох вирубок павловнії буде проростати знов і знов. Живе дерево довго — від 70 до 100 років.

Окрім цього павловнія є невибагливою, тож вартість обслуговування, культивування, внесення добрив, зрошення тощо не висока. Але і ці вкладення окупаються доволі швидко за рахунок інтенсивних темпів

приросту та обсягу кінцевої продукції. До слова, таке виробництво абсолютно безвідходне.

Деревина павловнії легка та рівна, що доволі важливий показник для переробників.

Технології вирощування інтенсивного лісу при грамотному підході до організації мають цілий ряд додаткових переваг. Щорічне використання сидератів і сезонних с/г культур дають можливість комбінаторики ведення аграрного виробництва.

Окрім цього, павловнія має ще один плюс — навесні дерева неймовірно красиво цвітуть.

Запах дуже привабливо бджіл, а тому розміщення пасіки поблизу плантації принесе додатковий прибуток. До того ж мед з павловнії запашний та прозорий, схожий на акацієвий, і має лікувальні властивості.

Ще одним додатковим джерелом доходу при вирощуванні павловнії є отримання целюлози — природного полімерного матеріалу, який є одним з найважливіших напівфабрикатів для паперової, текстильної та хімічної промисловості.

Основною рослинною сировиною для виробництва целюлози є деревина хвойних і листяних порід. Але за останні 20-30 років у світі все частіше сировину отримують із одно-

річних рослин і швидкорослих дерев. За рахунок високих папероутворюючих властивостей павловнії є одним з хороших джерел целюлози.

До того ж, целюлозно-паперова промисловість забруднює стічні води. Деревина павловнії, висаджені в районі виробництва, використовують і в екологічних цілях для фітореємедіації. Іншими словами, рослини здатні збирати з ґрунту і води промислові забруднювачі, пропускати їх через свою судинну систему і затримувати їх в собі, що допомагає очищати і відновлювати навколишнє середовище.

У Швеції павловнію використовують для очищення стічних вод і переробки рідин зі звалища. Відходи розливають навколо дерев, які, в свою чергу, розщеплюють і утилізують їх. Потім деревину використовують як сировину для целюлозно-паперової промисловості або виробництва біопалива.

Тож українським сільгоспвиробникам варто придивитися до цієї високопродуктивної рослини. Адже темпи росту павловнії вражають, а властивості цієї енергетичної культури дають можливість збуту продукції не лише у якості деревини.

За інформацією Paulownia Group Ukraine.

Мінагрополітики працює над новими вимогами до пшениці

В Мінагрополітики спільно з технічним комітетом стандартизації, представниками галузевих асоціацій та української науки за підтримки проекту IFC «Реформування інвестиційного клімату» розпочато перегляд державного стандарту на пшеницю ДСТУ 3768:2010 «Пшениця. Технічні умови». Стандарт є одним із ключових документів, який встановлює вимоги до зерна пшениці на українському зерновому ринку. Вперше широке обговорення ключових змін у стандарті відбулося під час засідання робочої групи з питань функціонування ринку зерна. «Рішення щодо перегляду стандарту зумовлене необхідністю його оновлення - для оптимізації процесів виробництва, зберігання та переробки зерна пшениці. При цьому обов'язковим при опрацюванні нової редакції є збалансування та врахування інтересів вітчизняного виробника,

борошномельної та хлібопекарської галузей, а також створення сприятливих умов ведення бізнесу і міжнародної торгівлі», - прокоментувала заступник міністра аграрної політики та продовольства України Олена Ковальова. У рамках роботи над стандартом наразі розглядаються пропозиції щодо зменшення кількості класів непродовольчого зерна, а також обговорюється коригування окремих показників якості пшениці,

наближення до міжнародних вимог до пшениці. Оновлена версія документу в цілому буде орієнтована на врахування потреб зернового ринку, зокрема, виробників збіжжя, переробної галузі та компаній, які здійснюють торгівлю зерном. Перший розгляд тексту документу відбудеться на засіданні ТК 170 «Зернові культури та продукти їх переробки» у вересні цього року.

Прес-служба Мінагрополітики.

Великому харчовому підприємству потрібні оператори технологічних установок, вантажники смт Солоне, 067-544-61-31

ПОТРІБНІ промоутер, повар, кухонний працівник, сантехнік, прибиральниця на Азовське море. 050-374-14-63, 096-990-80-80

АЗОВСКОЕ МОРЕ

"ЛАЗУРНЫЕ ДАЛИ"
база отдыха

пгт. Кирилівка, коса Пересыпь, 62
1956fnp@gmail.com

- ПЛЯЖ - собственный, расстояние от корпусов - 60 метров.
- ПРОЖИВАНИЕ в 2-4-местных номерах: ✓ ЭКОНОМ ✓ СТАНДАРТ ✓ ЛЮКС
- СТОИМОСТЬ ПРОЖИВАНИЯ: 330-800 грн. за 3-местную комнату, в зависимости от уровня комфортности
- ПИТАНИЕ в собственной столовой

БРОНИРОВАНИЕ/МЕСТ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО!

067-614-60-80, 095-426-01-66
098-388-00-20, 098-388-02-03

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф. 109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» до кінця 2018 року можна у будь-якому поштово відділенні області до 25 липня. Передплатний індекс 60092.